Her courtyard which comes afterwards

- חצרה הבאה לאחר מכאן

Overview¹

The גמרא attempted to establish the משנה (of האשה עצמה מביאה מביאה) in a case where the husband said to her. 'be a שליח להולכה until you reach there, and then appoint a whin לקבלה asked but the rule is that a woman cannot make a שליח לקבלה to receive the גמרא from the שליח להולכה because it is (similar to) לקבלה הצרה הבאה There is a dispute between תוספות and חוספות how to interpret this גמרא.

פירש בקונטרס² שנתן הגט בחצר חברו -

רש"יי explained the issue of חצרה הבאה לאחר, where the husband placed the גע in his friend's חצר –

תוספות disagrees:

ואין נראה דחצר חברו לא דמי³ לשליח להולכה⁴ -

And this does not appear to be correct, for placing a גע in הצר הברו is not similar to a שליח להולכה –

תוספות offers his explanation:

רבינו יצחק שנתנו הבעל בחצר של עצמו 5 ומכרו לאחרים אלא אומר רבינו יצחק שנתנו הבעל בחצר של עצמו 5 that the concern of חצרה הבאה לאחר מכאן is where the husband placed the אני in his own חצר, and then sold the חצר to others -

והאשה קנאתו מאותו אחר⁶ -

And the wife acquired it from that other person.

asks: תוספות

- ואם תאמר למה לי למינקט משום חצרה הבאה לאחר מכאן

And if you will say; why is there a need to mention (that a woman cannot make a שליח לקבלה to receive the גט from a מצרה הבאה לאחר מכאן) because of מצרה הבאה לאחר מכאן

² רש"י בד"ה ומשום writes; דמיין להדדי **שכשזרק גט לחצר חבירו** ואחר כך קנתה היא החצר הרי הוא עושה את החצר שליח להוליך והיא הדיר והיא שעתא יההיא שעמא, ושלא כדין הוא דחצר לאו משום שליחות אתרבי אלא משום ידה, וההיא שעתא כשקנאתו עשאתו שליח לקבלה ואתי לאכשורי מההיא טעמא, ושלא כדין הוא דחצר לאו משום שליחות אתרבי אלא משום ידה, והוא ידה הוא הוא ידה הוא

 $^{^{1}}$ See 'Overview' to previous תוס' ד"ה והא.

³ The בעל cannot make this שליח for a שליח to deliver it to his wife, since he has no rights in this דצר.

⁴ Why should we prohibit a woman from making a שליח לקבלה to collect the עט from a שליח להולכה because of the concern of איז איז איז, since (according to פרש"י they are not similar!

⁵ In this case his חצר is similar to a שליח להולכה, because he can grant the חצר to the אשה, just as the שליח להולכה bring the אשה to the אשה. He has full rights to his חצר and can direct it at his will. See 'Thinking it over'.

 $^{^6}$ תוספות does not spell out why this is invalid; presumably because this is similar to תילי גיטך מעל גבי קרקע.

-⁷הוה ליה למימר משום שליחות עצמה

The גמרא should have said that because of the שליחות itself, it is not valid -

שהבעל עשה שליח להולכה והאשה תעשה אותו שליח עצמו שליח לקבלה⁸ -For the husband may make a שליה להולכה and the woman will make that very same שליח לקבלה a שליח -

וכי האי גוונא לא מהני משום דלא חזרה שליחות אצל הבעל⁹ -But in such a manner the שליחות שלי will not be effective since לא חזרה שליחות אצל !הבעל

מוספות answers:

ואומר רבינו יצחק משום דאותו טעם שלא חזרה שליחות אצל הבעל אינו ברור כל כך -And the הצרה הבאה לאחר מכאן chose גמרא the reason the חצרה הבאה לאחר מכאן, because that reason of לא חזרה שליחות אצל הבעל is not that clear -

דאיכא דמספקא ליה¹⁰ לקמן בפרק התקבל (דף סג,ב) For later in פרק התקבל there are those who are unsure about it.

asks: תוספות

- וצריך עיון דאמאי לא משני הכא כגון דשוייה איהי שליח מעיקרא והדר שוי איהו שליח And contemplation is required, for why does not the גמרא answer here that the case of האשה עצמה מביאה is where she first made someone for a שליח לקבלה. and then the husband made her into a שליה להולכה; in which case -

דליכא למיגזר משום חצרה הבאה לאחר מיכן 11 כדאמר בפרק התקבל (שם): There cannot be an injunction on account of מצרה הבאה לאחר מיכן, as the גמרא, states in שליה לקבלה since she made the שליה לקבלה first. תוספות does not answer this וצ"ע.

Summary

מכאן מכאך הבאה הבאה הבאה מכסיding to רש"י is where he placed the גע in someone else's , and according to תוספות he placed it in his חצר. The ספול of חזרה שליחות אצל is questionable.

 $^{^7}$ Why make a שליחות by שליחות on account of אוירה, make the גזירה on account of שליחות, which is more similar.

⁸ If we will allow the woman (who is a שליח לקבלה) to appoint a שליח לקבלה, we may permit the woman to make the same שליח להגולכה, which the בעל appointed, into a שליח לקבלה, which is invalid.

⁹ See previous תוס' ד"ה והא [TIE footnote # 6] that in such a case it is not considered חזרה שליחות אצל הבעל.

 $^{^{10}}$ They are unsure whether there is this requirement of חזרה שליחות אצל הבעל.

 $^{^{11}}$ It is not comparable to שליח מכאך, since here the שליה לקבלה was activated before she became a שליח שליח , however by הבאה לאחר חצר, the הבאה became her 'שליח', only later; the two cases are totally different.

Thinking it over

תוספות explains that חצר הבאה לאחר מכאן is where he placed the תוספות in his חצר and then sold it to another. However in this case it is also not similar to a שליח להולכה שליח לקבלה (שליח לקבלה there was no interruption; the שליח was always a חצר watil he gave it to the שליח לקבלה, however by חצר, even though initially he placed it in his חצר (which may be considered his שליח משליח, and there is no שליח לקבלה שליח לקבלה yet, since the woman did not acquire it, so how can these two cases be similar?!¹³

¹² See footnote # 5.

¹³ See אוצר מפרשי התלמוד # 74-77.